

Çırac

– Ali Akın · 18 Şubat 2011

Marangoz dükkânında çalışıyordu.

Kalfaların kesip hazırladığı tahta parçalarını, ustasının öğrettiği sıraya göre birleştirip çakıyor, elma kasası yapıyordu.

Diğer çalışanlar mola verdiklerinde dahi dinlenmez, çalışmaya devam ederdi.

Yeni bir kasanın başlığını çakmak için, tahta parçalarını yan yana dizdi. Çiviyi tutup, yaşlı çekiç ile çakmaya başladı.

Çekiç, kırıldı...

Korktu. Dondu, kaldı...

Vara yoğa bağırıp, çalışanlarına dünyayı zehir eden ustasının, nefesini ensesinde hissetti. Duymadığı hakaret, yemediği dayak kalmadı. Diğer çalışanlar değil ustanın elinden almak, bakmaya bile cesaret edemediler.

Vurduğu son bir tekmeyle dükkândan dışarı attı çırağı.

"Bir daha gelme sakın, defol !"

Neye uğradığını şaşırان çırac, neresinden geldiğini anlayamadığı ağrılar içerisinde kalktı.

"Ustam, haftalığımdan kes."

"Defol ulan, bana yapacağın en büyük ikram defolup gitmen!"

Komşuları berber, gözleri yaşlı çırağı yanına çağırıldı.

"Soluklan biraz evlat, otur şurada, akşama siniri geçer."

Usta, çay demlemesi için oğluna kükredi.

Babasının tekme ve tokatlarıyla büyüyen çocuk, korku ormanlarında kendisini kovalayan canavarlardan

kaçarcasına, küçük tüpün yanına koştu. aydanlığı hiç hatırlamadan, aceleyle tüpü açtı. Őařkınılıktan kibritin hangi cebinde olduğunu bulamadı. Tüm ceplerinde iki tur attı yüreği. Açık tüpten çıkan gaz etrafı sardı...

Kibriti buldu.

Ve, aktı...

Alevler, etrafı a kurtlar gibi yalamaya başladı. Ustanın oğlu ve tüm çalışanlar kaçtılar.

Usta, alevleri söndürmeye çalıştı. Yanan elleri ve ayaklarının gücü kalmayınca yere yığıldı.

Yangını gören ıracak, kuruması için asılmış berber havlularını kaptı. Yanan dkkna girdi. Islak havlularla tüpü sardı. Dışarı ıkardı. Tekrar girip ustasının kalkmasına yardım etti. Gelen itfaiye yangını söndürdü.

Usta, ırağa sarıldı.

"Neden? Neden yaptın bunu, öz oęlum bile kaçarken?"

Ustasının esiri değildi.

ıracak, dayaktan patlamış, kanlı, isli dudaklarını acıyla aralayıp. Korkuyla değil, heyecanla.

"Babamın öğrettiği gibi olmaya çalışıyorum."

"Ne öęretti baban?"

" Babam der ki; En çok hořuma giden ne biliyor musun? Bize sövüp, sayan, bizi fazla gören, yedięimiz ekmeęi burnumuzdan getiren bir insana iyilik yapabilmek."

Ali AKIN